

ГНУЧКІ ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ В ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

*Богашико О. Л., канд. екон. наук, доцент,
Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти,
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини*

Гнучкі технології управління – це система цілей, засобів і методів забезпечення контролю над організацією. Технологія – це інструмент впливу, використання якого може бути довірено різним керівникам структурних підрозділів організації.

До сфер проектного управління відносяться фінансова, кадрова, структурна сфера діяльності організації. Для того, щоб всі ці області були широко і правильно охоплені, команда, яка працює над проектом, повинна правильно розподілити свої обов'язки, чому і сприяє гнучка методологія управління проектами.

Технологія – це наука про виробництво, про найбільш економічні способи та процеси переробки сировини й матеріалів в засоби виробництва й споживчі товари. Кожен використовуваний спосіб – це окрема технологія, згідно якої виробляють той чи інший товар. Залежно від того, в якій сфері діяльності використовується та чи інша технологія, вона може мати різні цілі та призначення. Отже, виникає необхідність класифікації технологій в залежності від певних ознак: динамічності, точності, послідовності, гнучкості.

Принцип динамічності полягає в постійному розвитку, виконання будь-яких дій, рухів і процесів, при цьому також підвищуються вимоги й до співробітників, оскільки перед ними ставляться все більш складні завдання.

Принцип точності – характеризується ступенем наближення кожного бізнес-процесу до головного загального результату.

Принцип послідовності полягає в раціональному розміщенні робочих місць, тобто логічної ув'язки певних процесів, що пов'язують стратегію з діями на кожному рівні організації спрямованих на досягнення мети.

Принцип гнучкості полягає в здатності швидко адаптуватися до вимог ринку. Гнучкі технології – це сукупність методів і прийомів управління всіма сукупними ресурсами організації, що дозволяють реалізовувати проектні цілі найбільш ефективним способом.

До проектно-орієнтованих галузей відносяться: виробництво та обробна промисловість, бізнес-послуги, фінансовий і страховий сектор, нафтогазовий сектор, інформаційні технології, будівництво, комунальні послуги та нерухомість. В сучасних умовах масштаби проектної діяльності зростають. До проектно-орієнтованих галузей, крім названих, можна віднести також державне і муніципальне управління, цифрові технології та виробництво цифрової техніки [1].

Особливість проектного управління полягає в тому, що цілі проекту обмежені в кількості, в засобах і в часі. Розробляючи стратегію реалізації того чи іншого проекту, керівники організацій складають докладні кошториси, дорожні карти, чек-листи в яких детально прописують функціонал кожного співробітника й обсяг ресурсів, що припадають на одного учасника проекту. Але на жаль, як би детально не складався стратегічний план розвитку організації, завжди виникають непередбачені події, які можуть допомогти або перешкодити в досягненні стратегічних цілей.

Керівники структурних підрозділів на всіх рівнях управління повинні блискавично реагувати на зовнішні та внутрішні чинники, долати несподівані складності й вико-

ристовувати сприятливі можливості для компанії. Всі ці коригування, які відбуваються в реальному часі, вимагають використання гнучкості управління, тобто здатності й готовності експериментувати з новою бізнес-моделлю [2].

Методологія Scrum (англ. Scrum «сутичка») – метод управління проектами, при якому основний акцент робиться на якості контролю за ходом роботи.

Гнучка методологія Scrum, як і будь-який метод управління має свої переваги і недоліки. Перевагами є:

- прозорість, тобто кожен член проекту несе відповідальність за досягнення спільної мети, завжди в курсі процесу виконання робіт і має достовірну інформацію про терміни виконання робіт;

- самостійність членів проекту, тобто учасники мають право самі вирішувати, як працювати над проектом, які технології використовувати;

- швидкість виконання проекту, оскільки замовник безпосередньо працює з усіма членами проекту, що дозволяє вносити зміни в проект на вимогу замовника.

Недоліками даного методу є:

- дуже важко підібрати самоорганізовану команду професіоналів, здатних правильно розставити пріоритети і виконувати завдання;

- складно впровадити у великі проекти.

Методологія PRINCE (проекти в контрольованих середовищах) – підхід до управління проектами заснований на організації та контролі над усіма проектами від стадії планування до стадії повного завершення.

Основні переваги даної методології:

- підходить як для невеликих, так і для великих проектів, де здійснюється постійний контроль, як з боку керівництва, так і з боку держави;

- структурованість усіх бізнес-процесів проекту;

- облік діяльності та постійне її вдосконалення.

Недоліки методології PRINCE:

- відсутність інструментів для роботи в проєкті;
- велика кількість звітів;
- слабка мотивація основних учасників проєкту [3].

Таким чином, гнучкі методології на сьогодні активно використовуються в різних галузях діяльності. Щоб реалізувати будь-який проєкт, обов'язково доведеться щось міняти, шукати нові рішення, генерувати незвичайні ідеї. Тільки адаптуючись до постійно мінливих умов середовища, праці та до вимог клієнтів, можна знайти правильний шлях для продовження роботи. Саме гнучка методологія управління проєктами може стати вірним помічником в цьому питанні. Невеликі проєктні команди максимізують ефективність за допомогою гнучкої методології.

Можна зробити висновок, що вибір між традиційним та гнучким менеджментом лягає на плечі керівників компаній, які, вивчивши обсяг робіт, кінцеві цілі, кваліфікацію персоналу, оцінивши обсяг наявних ресурсів, вибирають той метод, який вважають найбільш ефективним. Нові методи й технології їх впровадження – це свого роду виклик колективу, а як домогтися більшої ефективності завжди справа індивідуальна.

Перелік посилань:

1. Романенко М. А., Апенько С. Н. Вплив гнучких технологій на управління людськими ресурсами проєктів підприємств. *Фундаментальні дослідження*. 2016. № 9-2. С. 411–418.

2. Богашко О. Л. Особливості управління людським капіталом в практиці сучасного менеджменту організацій. *Економіка України в умовах євроінтеграції : виклики та перспективи розвитку* : матер. І Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Умань, 19 квітня 2018 р.). Умань : Видавець «Сочінський М. М.», 2018. С. 66–68.

3. Клименко Е. Ю. Трансформація управління проєктами в цифровій економіці. *Управління проєктами та програмами*. 2018. № 2. С. 110–117.